

**ΑΝΩΤΑΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΕΝΕΡΓΟΝ ΩΣ
ΑΚΥΡΩΤΙΚΟ ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΟ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ**

(ΕΝΣΤΑΣΗ ΑΡ. 1/2023)

**ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ ΔΥΝΑΜΕΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 9(2)(δ),
ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ 33/64**

11 Ιουλίου, 2023.

**[ΛΙΑΤΣΟΣ, Π., ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, ΨΑΡΑ-ΜΙΛΤΙΑΔΟΥ,
ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ, ΣΑΝΤΗΣ, ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΗ, ΚΑΡΑΚΑΝΝΑ,
ΓΕΩΡΓΙΟΥ, ΚΑΛΛΙΓΕΡΟΥ, Δ/στές]**

**Αναφορικά με τα Άρθρα 9(2)(δ) και 10(5)(ζ), του περί
Απονομής της Δικαιοσύνης (Ποικίλαι Διατάξεις) Νόμου του
1964-2022**

- και -

**Αναφορικά με τον περί της Λειτουργίας του Ανωτάτου
Συνταγματικού Δικαστηρίου Διαδικαστικό Κανονισμό του
2023.**

- και -

Αναφορικά με την απόφαση του μεταβατικού Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου, ημερ. 3.3.2023 και 22.3.2023, σε σχέση με την Προαγωγή στη θέση Προέδρου Επαρχιακού Δικαστηρίου του Κώστα Κωνσταντίνου

- και -

Αναφορικά με την Ένσταση που υποβλήθηκε δυνάμει του Άρθρου 10(5)(ζ) του Νόμου 33/64, ως τροποποιήθηκε, από τον Κώστα Κωνσταντίνου στην πιο πάνω Απόφαση του μεταβατικού Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου.

— — — — —

Αχ. Δημητριάδης, Ν. Ιακώβου (κα), Π. Ευαγόρου (κα) και Μ. Ξιάρης, για Λέλλος Π. Δημητριάδης Δικηγορικό Γραφείο ΔΕΠΕ, για τον Ενιστάμενο.

Γ. Τριανταφυλλίδης και Ρ. Πασιουρτίδου (κα) για Φ. Καπετάνιου (κα), Φ. Τιμοθέου, Σ. Κλεόπα (κα), Π. Μιχαηλίδη, Λ. Μουγή, Χρ. Παρπόττα (κα), Ν. Μαθηκολώνη (κα), Μ. Αγιομαμίτη.

Θ. Κορφιώτης για Γ. Κορφιώτη (κα) και εκ μέρους του κ. Ν. Θεοδώρου, για Ε. Αντωνίου (κα), Θ. Θεοδώρου, Γ. Κυθραιώτου (κα).

Γ.Ζ. Γεωργίου και Ν. Ζερβού, για Χρ. Χριστοδούλου.

Ν. Τσαρδελής και Μ. Χριστοφή (κα) για Η. Νεοκλέους, για Τ. Νικολάου (κα).

Ο. Νικήτας, για Ν. Γεωργιάδη.

Ν. Δημητρίου και Μ. Μιχαήλ εκ μέρους του Α. Δημητρίου, για Κ. Κουννίδου (κα).

Λ. Γεωργίου και Μ.Ν. Γεωργίου (κα), για τον Γ. Βλάμη.

— — — — —

**ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ: Η απόφασή μας είναι ομόφωνη και θα δοθεί
από τον Λιάτσο, Π.**

— — — — —

Α Π Ο Φ Α Σ Η
ex tempore

ΛΙΑΤΣΟΣ, Π.: Η ενώπιον του Συμβουλίου υποβληθείσα Ένσταση είναι άμεσα συνυφασμένη με τις μεγάλες μεταρρυθμιστικές τομές της Δικαιοσύνης, οι οποίες έλαβαν χώραν τον τελευταίο ένα περίπου χρόνο. Στο επίκεντρο, βρίσκονται οι σχετικές πρόνοιες του **περί Απονομής της Δικαιοσύνης (Ποικίλαι Διατάξεις) Νόμου, Ν. 33/1964, όπως τροποποιήθηκε από τους Τροποποιητικούς Νόμους 145(Ι)/2022, 163(Ι)/2022 και 223(Ι)/2022 (ο Νόμος).**

Δυνάμει του **Άρθρου 3(8)(α) του Νόμου**, από 1 Ιουλίου 2023, το μέχρι τότε Ανώτατο Δικαστήριο (το οποίο στη συνέχεια, για σκοπούς εύκολης παρακολούθησης, θα αναφέρεται ως το ενιαίο Ανώτατο

Δικαστήριο) λειτουργεί ως Ανώτατο Συνταγματικό Δικαστήριο και ως Ανώτατο Δικαστήριο, έκαστο των οποίων ασκεί την προβλεπόμενη στις διατάξεις του **'Αρθρου 9** δικαιοδοσία. Κατ' ακολουθίαν του **'Αρθρου 10(1)** το Ανώτατο Δικαστήριο αποτελεί το Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο, στην αποκλειστική αρμοδιότητα του οποίου υπάγονται, μεταξύ άλλων, ο διορισμός και η προαγωγή των δικαστικών λειτουργών. Με τις νέες νομοθετικές ρυθμίσεις το Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο άρχισε τη λειτουργία του από την 1.7.2023, **'Αρθρο 10(5)(α)** και συγκροτείται από τον Πρόεδρο του Ανωτάτου Δικαστηρίου ως Πρόεδρο και τους λοιπούς Δικαστές του Ανωτάτου Δικαστηρίου, ως Μέλη αυτού, **'Αρθρο 10(5)(β)**. Περαιτέρω, σε κάθε συνεδρία του που αφορά διορισμό ή προαγωγή δικαστικού λειτουργού δύνανται να συμμετέχουν, χωρίς δικαίωμα ψήφου, ο Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας, ο Πρόεδρος του Παγκύπριου Δικηγορικού Συλλόγου και δύο νομικοί, **'Αρθρο 10(5)(γ)**. Κατόπιν υποβολής ενστάσεως από οποιοδήποτε επηρεαζόμενο, η απόφαση του Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου υπόκειται σε έλεγχο υπό του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου, το οποίο σε τέτοια περίπτωση ενεργεί ως Δευτεροβάθμιο Δικαστικό Συμβούλιο, ασκώντας ακυρωτικό έλεγχο επί των αποφάσεων του Ανωτάτου Δικαστικού

Συμβουλίου. Σε περίπτωση υποβολής τέτοιας ένστασης και μέχρι της ημερομηνίας έκδοσης της απόφασης του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου, η απόφαση του Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου αναστέλλεται, **'Αρθρο 10(5)(ζ)**. Μέχρι της έναρξης λειτουργίας του Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου, ως λέχθηκε από την 1.7.2023 και κατ' ακολουθίαν της μεταβατικής διάταξης του **'Αρθρου 23(6)(α) του Νόμου, ως τροποποιήθηκε από τον Ν.145(Ι)/2022**, για σκοπούς, μεταξύ άλλων διορισμού και προαγωγής δικαστικών λειτουργών λειτουργούσε μεταβατικό Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο (μεταβατικό Α.Δ.Σ.), το οποίο συγκροτείτο από τον Πρόεδρο του ενιαίου Ανωτάτου Δικαστηρίου, ως Πρόεδρο και τους λοιπούς Δικαστές του Δικαστηρίου αυτού ως Μέλη. Στις συνεδρίες του μεταβατικού Α.Δ.Σ. συμμετείχαν, χωρίς δικαίωμα ψήφου, ο Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας, ο Πρόεδρος του Παγκύπριου Δικηγορικού Συλλόγου και δύο νομικοί, **'Αρθρο 23(6)(β)**.

Η νέα δικαστική δομή, ιδίως η καθίδρυση διά του Νόμου δευτεροβάθμιου δικαστηρίου, του Εφετείου, το οποίο στελεχώνεται με 16 Δικαστές και οι συνεπαγόμενες από τη μεταρρύθμιση ανάγκες, οδήγησαν στην προκήρυξη μεγάλου αριθμού θέσεων δικαστικών

λειτουργιών, μεταξύ των οποίων και 17 θέσεων Προέδρων Επαρχιακών Δικαστηρίων. Το μεταβατικό Α.Δ.Σ., δεδομένης της, παρεπόμενης, εκ του Νόμου υποχρέωσης συμπλήρωσης των εν λόγω θέσεων μέχρι την 1.7.2023, ήταν το θεσμοθετημένο όργανο προς αξιολόγηση των υποψηφιοτήτων και πλήρωση των κενών θέσεων. Ενεργώντας στα πλαίσια αυτά, προχώρησε στην προκήρυξη των πιο πάνω 17 θέσεων Προέδρων Επαρχιακών Δικαστηρίων. Μεταξύ των υποψηφίων ήταν και ο Ενιστάμενος στην ενώπιόν μας διαδικασία, Ανώτερος Επαρχιακός Δικαστής. Το μεταβατικό Α.Δ.Σ., στις 3.3.2023 έκρινε, συνεκτιμώντας όλα τα κρίσιμα στοιχεία στη βάση των σχετικών Κριτηρίων Διορισμού, ότι οι 17 υποψήφιοι που επιλέγηκαν για προαγωγή και διορισμό στις πιο πάνω θέσεις υπερτερούσαν, ως συγκριτικά, καταλληλότεροι, της υποψηφιότητας του Ενιστάμενου.

Αμφισβητώντας την απόφαση, ο Ενιστάμενος προσέφυγε, στο Διοικητικό Δικαστήριο, η απόφαση του οποίου εκδόθηκε προ ολίγων ημερών, στις 27.6.2023. Σύμφωνα με αυτήν και στην έκταση που αφορά και την ενώπιόν μας Ένσταση:

«Συνεπώς, το σώμα που συναντάται στις μεταβατικές διατάξεις του Νόμου ως μεταβατικό Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο με μικρό το γράμμα «μ» και όχι ως Μεταβατικό Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο με κεφαλαίο το γράμμα «Μ» (ως αναγράφηκε στην ανακοίνωση των αποτελεσμάτων ημερομηνίας 3.3.2023 και αλλού) και για το οποίο δεν δίδεται κανένας ειδικός ορισμός στο **Άρθρο 2** του Νόμου δεν είναι νέο σώμα αλλά είναι το ίδιο το Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο που υπήρχε εξ αρχής στον Νόμο με διευρυμένη συμμετοχή ως προνοείται στους τροποποιητικούς νόμους του 2022.

Επομένως, έπεται το ερώτημα κατά πόσο οι αποφάσεις του μεταβατικού Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου υπόκεινται σε ακύρωση από το Ανώτατο Συνταγματικό Δικαστήριο όταν αυτό αρχίσει τη λειτουργία του. Στη βάση της ερμηνείας που προηγήθηκε σύμφωνα με την οποία δεν πρόκειται για άλλο σώμα, καταλήγω σε καταφατική απάντηση.»

Στη βάση αυτής της κατάληξης, η προσφυγή απορρίφθηκε, με το εξής σκεπτικό, ως απαράδεκτη:

«Καταλήγω ότι η προσφυγή η οποία ασκήθηκε επειδή θεώρησε ο αιτητής ότι δεν παρέχεται έλεγχος στην απόφαση του μεταβατικού Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου και συνεπώς δεν έχει διαθέσιμη θεραπεία με αποτέλεσμα να παραβιάζονται θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματα, ασκήθηκε πρόωρα. Το πρόωρο επομένως της άσκησης προσφυγής δεν δικαιολογεί ούτε την εξέταση ύπαρξης δικαιοδοσίας ή μη για εκδίκαση αυτής της φύσης υπόθεσης.»

Με έναυσμα το πιο πάνω αποτέλεσμα, ο ευπαίδευτος συνήγορος του Ενιστάμενου έκρινε ότι παρέχεται η ευχέρεια και δίδεται

καθοδήγηση προς καταχώρηση της υπό κρίση Ένστασης, η οποία εδράζεται στο **Άρθρο 10(5)(ζ)** του Νόμου. Όπως έθεσε ενώπιόν μας ο κ. Δημητριάδης, το μεταβατικό Α.Δ.Σ. του **Άρθρου 23(6)**, είναι το ίδιο Σώμα, ένα και το αυτό, με το Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο του **Άρθρου 10** του Νόμου και συνεπώς έχουν αντίστοιχη εφαρμογή τα διαλαμβανόμενα στο προαναφερθέν **Άρθρο 10(5)(ζ)**. Ως εκ τούτου, καλείται το Ανώτατο Συνταγματικό Δικαστήριο να ενεργήσει ως Δευτεροβάθμιο Δικαστικό Συμβούλιο και να ασκήσει ακυρωτικό έλεγχο επί της αποφάσεως του μεταβατικού Α.Δ.Σ. να μην προάξει τον Ενιστάμενο σε Πρόεδρο Επαρχιακού Δικαστηρίου.

Κατά την έναρξη της ενώπιόν μας διαδικασίας, έχοντας κατά νουν την ιδιομορφία του θέματος αλλά και τις πρωτόγνωρες συνθήκες που καλύπτουν την παρούσα περίπτωση, θέσαμε το ερώτημα κατά πόσο, με δεδομένες τις πρόνοιες του Νόμου, ως τροποποιήθηκε, έχει δικαιοδοσία το Ανώτατο Συνταγματικό Δικαστήριο να ασκήσει έλεγχο, ενεργώντας ως Δευτεροβάθμιο Δικαστικό Συμβούλιο, επί αποφάσεων του μεταβατικού Α.Δ.Σ.

Τούτο, διότι, ως λέχθηκε και από την Πλήρη Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση **Καρατσής ν. Δημοκρατίας κ.ά. (2001) 3 ΑΑΔ 220**, με αναφορά σε προηγούμενη επί του θέματος σχετική νομολογία:

«Η έγερση θέματος ενώπιον δικαστηρίου της Πολιτείας, είτε μέσω καθιερωμένου τύπου διαδικασίας είτε με άτυπο διάβημα, δεν εντάσσει, αφ' εαυτής, το θέμα στη δικαιοδοσία του δικαστηρίου, ούτε προεξοφλεί την εκδίκασή του. Μόνο αν το τιθέμενο ζήτημα ανάγεται στη δικαιοδοσία του δικαστηρίου, μπορεί το δικαστήριο να επιληφθεί του αντικειμένου του. Η προσφυγή στο δικαστήριο δε δημιουργεί δικαιοδοσία. Είναι παραδεκτή, εφόσον εμπίπτει στο πλαίσιο της θεσμοθετημένης δικαιοδοσίας του δικαστηρίου.

Στη **Γενικός Εισαγγελέας ν. Αρτεμίου & άλλου (1991) 2 Α.Α.Δ. 150**, υπογραμμίστηκε ότι προϋπόθεση για την ανάληψη και άσκηση δικαιοδοσίας από το δικαστήριο αποτελεί η ύπαρξη δικαιοδοσίας. Δεν ενεργοποιείται η δικαιοδοσία του δικαστηρίου, για το λόγο και μόνο ότι τίθεται νομιμοφανές αίτημα ενώπιόν του.

Στη **Χαραλαμπίδη ν. Μελωδία (Χαραλαμπίδου) (1997) 1 Α.Α.Δ. 724**, (απόφαση Ολομέλειας), υπογραμμίσαμε:-

«..., δεν παρέχεται εξουσία για τη χορήγηση θεραπείας μέσω εναρκτήριας πρωτογενούς αίτησης ή οποιουδήποτε άλλου διαβήματος έξω από τα όρια της δικαιοδοσίας και των εξουσιών του Δικαστηρίου. Οι 'εγγενείς εξουσίες του Δικαστηρίου', τις οποίες επικαλείται ο αιτητής, δεν διευρύνουν τη δικαιοδοσία ή τις εξουσίες του Δικαστηρίου, ούτε έχουν ως λόγο την επέκτασή τους.»

Όπως διευκρινίζεται στην **Ορφανίδης κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1992) 3 Α.Α.Δ. 44**, (απόφαση Ολομέλειας):- (σελ. 58)

«2) Η δικαιοδοσία του Ανωτάτου Δικαστηρίου που καθορίζεται στο Άρθρο 11(2) είναι, όπως ρητά ορίζεται, εκείνη η οποία προβλέπεται από το Άρθρο 146 του Συντάγματος.»

Ενστάσεις στη σύνθεση του δικαστηρίου, όπως και κάθε θέμα που ανάγεται στην εκδίκαση υπόθεσης, προϋποθέτουν την ύπαρξη δικαιοδοσίας.

Το Πρωτοκολλητήριο δεν έχει εξουσία να αρνηθεί να δεχτεί, ή να διαγράψει προσφυγή, η οποία εκφεύγει της δικαιοδοσίας του δικαστηρίου. Όπως υποδείχθηκε στην **P. Georghiou (Catering) Ltd v. Δημοκρατίας κ.ά. (1996) 3 A.A.Δ. 323**, 350:-

«Άκυρο ή ανυπόστατο δικονομικό μέτρο δεν εκπίπτει και δε διαγράφεται αυτοδικαίως εκτός εάν τούτο προβλέπεται από τους θεσμούς. Η απόρριψη ή διαγραφή του ανάγεται στο δικαστήριο.»

Βλ., επίσης, **Empson v Smith [1966] 1 QB 426· Intro Properties Ltd v. Sauvel [1983] 2 All E.R. 495**.

Όπως επιγραμματικά λέχθηκε στη **Σωματείο Μεταφ. Σ.Ε.Κ. κ.ά. v. Δημοκρατίας (1992) 3 A.A.Δ. 1**, (απόφαση Ολομέλειας, δόθηκε από Στυλιανίδη, Δ., όπως ήταν τότε):- (σελ. 10)

«Δικαστική υπόθεση τερματίζεται με δικαστική πράξη. Η σημείωση 'Case dismissed as abandoned' του Ανώτερου Πρωτοκολλητή στο φάκελο, δεν αποτελεί δικαστική πράξη.»

Απόκειται στο δικαστήριο, κατά νόμο αρμόδιο, να αποφασίσει κατά πόσο το αντικείμενο της προσφυγής ανάγεται στη δικαιοδοσία του. Το θέμα αυτό προέχει παντός ετέρου. Εφόσον κριθεί ότι το δικαστήριο κέκτηται δικαιοδοσίας να επιληφθεί του αντικειμένου της προσφυγής, τότε εξετάζεται θέμα εξαιρέσεως των δικαστών, που θα ασκήσουν τη δικαιοδοσία του δικαστηρίου.»

Ακούσαμε με προσοχή τα επιχειρήματα των δύο πλευρών και, όπως ήδη λέχθηκε, έχοντας υπόψιν τα δεδομένα της υπόθεσης αλλά

και σαφή γνώση των επίδικων θεμάτων, θεωρούμε ότι, ως πρώτο θέμα, θα πρέπει να εξετασθεί το κατά πόσο το μεταβατικό Α.Δ.Σ. είναι το ίδιο Σώμα με το Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο. Η απάντηση είναι ξεκάθαρα αρνητική. Πρόκειται για δύο εντελώς διαφορετικά Σώματα, στη σύνθεση των οποίων αντικατοπτρίζεται η φιλοσοφία του Νόμου, όπως, εν προκειμένω, τροποποιήθηκε. Το μεταβατικό Α.Δ.Σ., οι εργασίες του οποίου έχουν ολοκληρωθεί και έχει ήδη εκπνεύσει η λειτουργία του την 30.6.2023, αποτελείτο από το σύνολο των Δικαστών του ενιαίου Ανωτάτου Δικαστηρίου, μεγάλος αριθμός των οποίων, έξι συγκεκριμένα, συμπεριλαμβανομένου και του Προέδρου, είναι πλέον Δικαστές του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου και Μέλη της σύνθεσης του παρόντος Συμβουλίου. Παρεμβάλλουμε ότι άλλα δύο Μέλη του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου διετέλεσαν Διοικητικοί Πρόεδροι Επαρχιακών Δικαστηρίων, οι οποίοι, κατά το στάδιο επιλογής των καταλληλότερων προς προαγωγή υποψηφίων, εξέφρασαν απόψεις σύμφωνα με τη διαδικασία και τα κριτήρια προαγωγής Δικαστών.

Ο νομοθέτης δεν έκαμε οποιαδήποτε πρόβλεψη σε σχέση με δικαίωμα ένστασης στο Ανώτατο Συνταγματικό Δικαστήριο σε ό,τι

αφορούσε τις αποφάσεις του μεταβατικού Α.Δ.Σ., όπως προβλέπεται σχετικά για τις αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου, κατ' ακολουθίαν του **'Αρθρου 10(5)(ζ)**, το οποίο συστάθηκε από 1.7.23, ως το **'Αρθρο 10** του Νόμου προνοεί. Αυτό όχι τυχαία. Η όλη φιλοσοφία του Νόμου, η οποία ξεκάθαρα αναβλύζει και μέσα από τις πρόνοιες του, αφορά, μεταξύ άλλων, στον αλληλοέλεγχο των δύο Ανώτατων Δικαστικών Σωμάτων, του Ανωτάτου Δικαστηρίου και του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου, από την ημερομηνία λειτουργίας τους βεβαίως, την 1.7.2023. Το Δευτεροβάθμιο Δικαστικό Συμβούλιο, όπως ενεργεί δηλαδή το Ανώτατο Συνταγματικό Δικαστήριο σε περίπτωση ελέγχου αποφάσεων του Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου, έχει πάρει σάρκα και οστά από 1.7.2023 και, ως εντελώς διαφορετικό Σώμα, καλύπτεται από τα εχέγγυα αμεροληψίας, ως προς τον έλεγχο των αποφάσεων του Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου, το οποίο συγκροτείται πλέον από τον Πρόεδρο και τους Δικαστές του νέου Ανωτάτου Δικαστηρίου, με τη συμμετοχή βεβαίως και άλλων προσώπων, όπως λέχθηκε, του Γενικού Εισαγγελέα, του Προέδρου του Παγκύπριου Δικηγορικού Συλλόγου και δύο ακόμη δικηγόρων.

Με τα πιο πάνω ως δεδομένα, δεν θα παραλείψουμε να σημειώσουμε, ως απόλυτα ορθή, την προσέγγιση του κ. Κορφιώτη, ότι το ζήτημα της σύνθεσης του Δευτεροβάθμιου Δικαστικού Συμβουλίου και της αμφισβήτησής της, ήταν παρεπόμενο της εσφαλμένης αντίληψης περί ταύτισης του μεταβατικού Α.Δ.Σ. με το Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο. Ως ζήτημα απόλυτα συνυφασμένο με το θέμα της δικαιοδοσίας, καταδεικνύει, από μόνο του, ακριβώς τη σοφία του νομοθέτη και την απόλυτα ορθή νομοθετική πρόνοια του διαχωρισμού από συγκεκριμένη ημερομηνία, 1.7.2023, των δύο Ανώτατων Δικαστικών Οργάνων, με προέκταση τη λειτουργία του Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου και του Δευτεροβάθμιου Δικαστικού Συμβουλίου από την ίδια πιο πάνω ημερομηνία. Διασφαλίζεται έτσι ο έλεγχος των αποφάσεων του Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου, από Σώμα εντελώς ανεξάρτητο, το Ανώτατο Συνταγματικό Δικαστήριο, ενεργώντας ως Ακυρωτικό Δευτεροβάθμιο Δικαστικό Συμβούλιο.

Ούτως ή άλλως, ως ήδη λέχθηκε, με αναφορά στην υπόθεση **Καρατσής (ανωτέρω)**, ενστάσεις στη σύνθεση του Δικαστηρίου, εν προκειμένω του Συμβουλίου, όπως και κάθε θέμα που ανάγεται στην

εκδίκαση υπόθεσης, προϋποθέτουν την ύπαρξη δικαιοδοσίας, «θέμα που προέχει παντός ετέρου».

Συνεπώς, δεν τίθεται θέμα δικαιοδοσίας του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου προς χειρισμό της παρούσας Ένστασης. Αυτό θα κινείτο εκτός των πλαισίων του Νόμου και θα είχε ως παρεπόμενο την ανάληψη δικαιοδοσίας, που δεν του παρέχεται εκ του Νόμου.

Το ζήτημα της έλλειψης δικαιοδοσίας θέτει την υπόθεση εκτός των πλαισίων του **Άρθρου 10(5)(ζ)** του Νόμου και, ως εκ τούτου, βεβαίως, δεν ενεργοποιεί την επιφύλαξη του για αναστολή της προσβαλλόμενης απόφασης για προαγωγή. Τέτοιο θέμα δεν υφίσταται, από τη στιγμή που δεν υπάρχει ζήτημα εφαρμογής της συγκεκριμένης διάταξης του Νόμου. Ως εκ τούτου, καθίσταται άνευ αντικειμένου η σχετική αξίωση για αναστολή, θέμα για το οποίο είχε επιφυλαχθεί να αγορεύσει ο κ. Δημητριάδης.

Επιπρόσθετα, έχει τη σημασία του να σημειωθεί ότι η πλευρά του Ενιστάμενου, επέλεξε, για τους λόγους που ανέφερε, να θέσει ενώπιον

μας την υπό κρίση περίπτωση. Θεωρώντας προφανώς και εκλαμβάνοντας ως απόλυτα καθοριστική και καθόλα ορθή την προσέγγιση του Διοικητικού Δικαστηρίου επί του θέματος. Επί της οποίας, παρεμβάλλουμε, ότι δεν καταχωρήθηκε οποιαδήποτε έφεση, όπως υπήρχε κάθε περιθώριο. Δεν θα επεκταθούμε όμως επί του προκειμένου.

Στη βάση όλων των πιο πάνω, η Ένσταση απορρίπτεται ως απαράδεκτη, λόγω έλλειψης δικαιοδοσίας. Ως προς τα έξοδα, σημειώνουμε ως ορθή τη θέση όλων των πλευρών, όπως μη εκδοθεί οποιαδήποτε διαταγή. Αυτή θα ήταν και η απόφασή μας, δεδομένου ότι το ερώτημα που έκρινε την υπόθεση τέθηκε από το Συμβούλιο και αφορούσε ένα ιδιόμορφο ζήτημα.

Οφείλουμε να ευχαριστήσουμε όλες τις πλευρές για τη βοήθειά τους. Η έκδοση της απόφασης *ex tempore* έγινε με απόλυτο σεβασμό στο έργο, στις αγορεύσεις και σε όλα επιχειρήματα των συνηγόνων. Είχαμε γνώση του Νόμου και των συνθηκών που περιέβαλλαν την όλη Ένσταση και προσπάθειά μας ήταν, ακριβώς λόγω της σοβαρότητας του θέματος και, ιδίως, λόγω των προεκτάσεων για τη

Δικαστική Υπηρεσία, να δώσουμε την απόφασή μας σε αυτό το στάδιο.

Α.Ρ. ΛΙΑΤΣΟΣ, Π.

Τ.Θ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Δ.

Τ. ΨΑΡΑ-ΜΙΛΤΙΑΔΟΥ, Δ.

Δ. ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ, Δ.

Ν. ΣΑΝΤΗΣ, Δ.

ΣΤ. ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΗ, Δ.

Τ. ΚΑΡΑΚΑΝΝΑ, Δ.

Η. ΓΕΩΡΓΙΟΥ, Δ.

Μ. ΚΑΛΛΙΓΕΡΟΥ, Δ.

ΣΦ.